

forbrydelser. I en sådan situation bør forfølgning som udgangspunkt ske under én sag, hvis dette kan ske uden væsentlig forhaling eller vanskelighed, jf. herved retsplejelovens § 705, stk. 1 (som affattet ved lovforslagets § 1, nr. 122).

Det foreslås, at en tiltalt i denne situation ikke i medfør af det foreslåede stk. 1 kan beslutte, at sagen for hans eller hendes vedkommende skal behandles under medvirken af domsmænd i stedet for som nævningesag, medmindre de øvrige tiltalte også beslutter, at sagen for deres vedkommende skal behandles som domsmandssag. Nævningesagsbehandling kan således kun fravælges, hvis sagen for alle tiltaltes vedkommende behandles som domsmandssag i stedet for som nævningesag. Det gælder dog ikke, hvis anklagemyndigheden samtykker i, at sagen for en eller flere tiltaltes vedkommende behandles som domsmandssag. Det forudsættes, at anklagemyndigheden alene modsætter sig tiltaltes ønske om domsmandsbehandling, hvis konkrete hensyn til sagens oplysning eller til at undgå en uforholdsmæssig ressourcemæssig belastning eller belastning af vidner eller lignende i det enkelte tilfælde gør sig gældende.

Der henvises i øvrigt til pkt. 9.3.3.2 og 9.3.3.6 (afsnit III) i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 114 (§ 688)

Den gældende bestemmelse i retsplejelovens § 688 om straffesager, der omfatter flere lovovertrædelser, bygger på den retstilstand, der var gældende indtil 1984, hvorefter det var strafferammen for den enkelte lovovertrædelse, der var afgørende for, om en sag var nævningesag. Både efter gældende ret og efter lovforslaget er det som udgangspunkt afgørende, om der konkret er spørgsmål om fængsel i 4 år eller derover. Som følge heraf foreslås bestemmelsen i retsplejelovens § 688 ophævet.

Til nr. 115 (§§ 689-691)

Til § 689

Forslaget til *stk. 1* svarer med en redaktionel ændring til den gældende bestemmelse i retsplejelovens § 689, stk. 1.

Efter *stk. 2*, som er ny, skal straffesager, der ved byretten er behandlet under medvirken af nævninger, også behandles under medvirken af nævninger ved landsretten, hvis anken omfatter bevisbedømmelsen (bevisanke).

Hvis anken i sager, der er behandlet ved byretten under medvirken af nævninger, ikke omfatter bevisbedømmelsen, er spørgsmålet om tiltaltes skyld endeligt afgjort af nævningetinget ved byretten. Det fore-

slås derfor i *stk. 3, nr. 1*, at sådanne ankesager ved landsretten behandles under medvirken af domsmænd i stedet for nævninger. Ankesager, der vedrører flere tiltalte, og som omfatter bevisbedømmelsen for så vidt angår en eller flere – men ikke alle – tiltalte, skal dog for alle tiltaltes vedkommende behandles under medvirken af nævninger i overensstemmelse med forslaget til *stk. 2*.

Stk. 3, nr. 2 og 3, svarer med en redaktionel ændring til den gældende bestemmelse i retsplejelovens § 689, stk. 2, nr. 1 og 2.

Stk. 4 svarer med enkelte ændringer til den gældende bestemmelse i retsplejelovens § 689, stk. 3. Henvisningen i den gældende bestemmelse i retsplejelovens § 689, stk. 3, nr. 1, til sager, der i første instans er behandlet ved »søret«, er ikke medtaget i forslaget til *stk. 4*, idet den særlige betegnelse »søret« efter lovforslaget ikke længere anvendes, jf. forslaget til retsplejelovens § 20 b (lovforslagets § 1, nr. 3). I det foreslåede *stk. 4* henvises i stedet til sager, der ved landsretten behandles under medvirken af sagkyndige efter forslaget til retsplejelovens § 20 b, *stk. 2*, om straffesager, hvor fagkundskab til søforhold skønnes af betydning.

Der henvises i øvrigt til pkt. 9.3.4.1 og 9.3.4.5 (afsnit III) i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 690

Forslaget til *stk. 1* svarer til den gældende bestemmelse i retsplejelovens § 690, med en konsekvensændring som følge af forslaget om, at Handelsretten (tidligere Sø- og Handelsretten) ikke længere skal behandle straffesager, jf. forslaget til retsplejelovens § 15 (lovforslaget § 1, nr. 3).

Det foreslås i *stk. 2*, at det udtrykkeligt kommer til at fremgå af loven, at der ikke medvirker domsmænd og nævninger i Højesteret.

Til § 691

Bestemmelsen viderefører den gældende bestemmelse i retsplejelovens § 691 med ændringer, der har sammenhæng med forslaget om, at byretten fremover også skal behandle nævningesager i første instans, og forslaget om, at straffesager ikke længere skal behandles ved landsret i første instans.

Til nr. 116 (§ 698, stk. 1, nr. 2 og § 731, stk. 1, litra d)

Efter den gældende bestemmelse i retsplejelovens § 698, stk. 1, nr. 2, kan lovovertrædelser, der ikke pådømmes under medvirken af domsmænd, forfølges ved den ret, i hvis kreds sigtede bor eller, hvis sigtede ikke har bolig i riget, ved forfølgningens begyndelse